



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Canones de sanctissimo Pœnitentiæ Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

P. Henric. in sum. li. 3. c. 13. §. 2. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo Extre-
ma Vnctio, vers. Secundo, Sayr. de Sacram. in genere lib. 2. c. 2. qu. 3.
art. 2. vers. de Sacram. in med. lat. Fr. Emman. quaest. Regul. tom. 3. qu.
79. art. 1. per totum, P. Valer. Reginal. in praxi fori poenit. lib. 28. a nu.
60. Pat. Aegid. de Sacram. tom. 2. disp. 19. a num. 27. Fr. Emman. d. art.
1. & P. Henric. d. c. 13. §. 4. resoluunt, quod proprius parochus est mi-
nister huius Sacramenti: & si simplex Sacerdos, vel monachus sine
licentia Episcopi, vel parochi hoc Sacramentum conferat, est ex-
communicatus.

β Per impositionem manuum presbyteri.] Vide P. Vasquez in 3. p. D.
Thom. tom. 3. disp. 239. n. 38. P. Aegid. de Sacram. & censuris tom. 2.
disp. 19. a. 27.

γ Declaratur etiam esse hanc Vnctionem infirmis adhibendam.] Vide
Pet. Ledesm. d. tract. de Sacram. Extreme Vnct. c. 6. a princ. P. Henric.
in sum. p. 1. li. 3. c. 11. a princ. Fr. Emman. d. qu. 79. art. 2. Zerol. d. verbo
Extrema Vnctio, vers. Tertiò, vbi resolut, quod non potest dari cõ-
demnatis ad mortem, quia non dicuntur infirmati, & vide P. Aegid.
d. disp. 19. a nu. 22. P. Valer. Reginal. d. li. 28. nu. 68. vbi nu. 69. cum Ta-
bien. verbo Vnctio. §. 6. resolut dari posse his, qui ex solo scno ver-
santur in probabili mortis periculo.

δ Quod si infirmi post susceptam hanc Vnctionem conualuerint, iterum
huius Sacramenti subsidio iuuari poterunt.] Vide Victor. in sum. num.
224. Syluest. verbo Vnctio Extrema num. 8. Pet. Ledesm. d. tract. de
Sacram. Extreme Vnct. c. 8. P. Henric. d. li. 3. cap. 9. §. 4. Fr. Emman. d.
9. 79. art. 4. P. Soar. disp. 41. in fin. tom. 3. P. Aegid. d. disp. 19. a num. 26.
P. Valer. d. li. 28. n. 49. vbi etiam resolut cum P. Soar. disp. 40. lect. 4.
num. 6. durante eiusdem morbi necessitate hoc Sacramentum non
posse iterari.

DE SANCTISSIMO POENITENTIÆ
Sacramento.

CANON I.

Si quis dixerit, in Catholica Ecclesia a Poenitentiam ^{a supr. c. r. d. a}
non esse verè & propriè Sacramentum, pro fidelibus, ^{poenis.}
quoties post Baptismum in peccata labuntur, ipsi Deo recon-
ciliandis, a Christo Domino nostro institutum; anathe-
ma sit.

CANON II.

Si quis Sacramenta confundens, b ipsùm Baptis- ^{b supr. c. r. d. a}
mum, Poenitentia Sacramentum esse dixerit, quasi hæc
duo Sacramenta distincta non sint, atque ideo Poeniten-
tiam

riam non rectè β secundam a post naufragium tabulam appellari; anathema sit.

a c. 2. post naufrag. de pen. dist. 1.

b Ioan. 2. Matt. 16. sup. c. 1. & Sess. 6. de missis. c. 14.

C A N O N III.

α Si quis dixerit, verba illa Domini *b* Saluatoris: Accipite Spiritum sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt: non esse intelligenda de potestate remittendi & retinendi peccata in Sacramento Pœnitentiæ, sicut Ecclesia Catholica ab initio semper intellexit; detorserit autem, contra institutionem huius Sacramenti, ad auctoritatem prædicandi Euangelium; anathema sit.

C A N O N IV.

c sup. c. 3. de penit.

α Si quis negauerit, *c* ad integram & perfectam peccatorum remissionem requiri tres actus in penitente, quali materiam Sacramenti Pœnitentiæ, videlicet, Contritionem, Confessionem & β Satisfactionem, quæ tres Penitentiæ partes dicuntur; aut dixerit, duas tantum esse Penitentiæ partes, terrores scilicet incussos conscientiæ, agnitionem peccato, & fidem conceptam ex Euangelio, vel absolute, qua credit quis sibi per Christum remissa peccata; anathema sit.

C A N O N V.

d sup. c. 4. de penit.

e Esa. 28.

α Si quis dixerit, *d* eam Contritionem, quæ paratur per discussionem, collectionem & detestationem peccatorum, qua quis recogitat annos suos in amaritudine animæ suæ, ponderando peccatorum suorum grauitatem, multitudinem, sceleritatem, amissionem æternæ beatitudinis, & æternæ damnationis incursum, cum proposito melioris vitæ, non esse verum & vtilem dolorem, nec præparare ad gratiam, sed facere hominem hypocritam & magis peccatorem; demum illam esse dolorem coactum, & non liberum ac voluntarium; anathema sit.

C A N O N VI.

f sup. c. 5. de pen. Clem. 1. in 2. ad Iacobum, Concil. Cabi. 24. c. 6.

α Si quis negauerit, Confessionem Sacramentalem vel institutam, vel ad salutem necessarium esse iure diuino; aut dixerit, modum secretè confitendi soli sacerdoti, quem Ecclesia

Ecclesia Catholica ab initio semper obseruauit & obseruat, alienum esse ab institutione & mandato Christi, & inuentum esse humanum; anathema sit.

CANON VII.

Si quis dixerit, a in Sacramento Pœnitentiæ ad remissionem peccatorum necessarium non esse iure diuino, confiteri a omnia & singula peccata mortalia, quorum memoria cum debita & diligenti præmeditatione habeatur, etiam occulta, & quæ sunt contra b duo vltima Decalogi præcepta, b & circumstantias, quæ peccati speciem mutant; sed eam Confessionem tantum esse vtilem ad erudiendum & consolandum penitentem, & olim obseruatam fuisse tantum ad satisfactionem Canonicam imponendam; aut dixerit, eos qui omnia peccata confiteri student, nihil relinquere velle diuinæ misericordiæ ignoscendum; aut demum, non licere confiteri peccata venialia; anathema sit.

CANON VIII.

Si quis dixerit, Confessionem omnium peccatorum, qualem Ecclesia seruat, c esse impossibilem, & traditionem humanam, à pijs abolendam; aut ad eam non teneri omnes & singulos vtriusque sexus Christi fideles, iuxta magni Concilij d Lateranensis constitutionem, semel in anno, & ob id suadendum esse Christi fidelibus, vt non confiteantur tempore Quadragesimæ; anathema sit.

CANON IX.

Si quis dixerit, e Absolutionem sacramentalem sacerdotis non esse actum iudiciale, sed nudum ministerium pronuntiandi & declarandi, remissa esse peccata confidenti; modo tantum credat, se esse absolutum, aut sacerdos non serio, sed ioco absoluat; aut dixerit, non requiri Confessionem penitentis, vt sacerdos eum absolueret possit; anathema sit.

CANON X.

Si quis dixerit, sacerdotes, qui in f peccato mortali sunt, potestatem ligandi & soluendi non habere; aut non

Concil. Trid.
de declar.
anathema sit

2 *Matt. 18.*
4 *18.*h *Joan. 10.*

solos sacerdotes esse ministros Absolutionis, sed omnibus & singulis Christi fidelibus esse dictum; Quæcumque ligaueritis super terram, erunt ligata & in cælo; & quæcumque solueritis super terram, erunt soluta & in cælo; &, *b* Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt: quorum verborum virtute quilibet absolueri possit peccata, publica quidem per correptionem dumtaxat, si correptus acquieverit; secreta vero per spontaneam confessionem; anathema sit.

C A N O N X I.

c *sup. c. 7. c. 11.*
Episc. de pœnit. in 6. c. de monialib. de sent. excom. cum sim.

Si quis dixerit, Episcopos non habere ius & reseruandum sibi casus, & nisi quoad externam potestatem, atque idem casuum reseruacionem non prohibere, quo minus sacerdos a reseruatis verè absoluat; anathema sit.

C A N O N X I I.

d *sup. c. 10. c. 11.*
pœnit.

Si quis dixerit, totam pœnam simul cum culpa remitti semper à Deo satisfactionem quæ pœnitentium non esse aliam quàm fidem, qua apprehendunt Christum pro eis satisfecisse; anathema sit,

C A N O N X I I I.

e *sup. c. 10. c. 11.*

Si quis dixerit, pro peccatis, quo ad pœnam temporalem, minimè Deo per Christi merita satisfieri pœnis ab eo iniunctis & patienter toleratis, vel à sacerdote iniunctis, sed neque sponte susceptis, vt ieiunijs, orationibus, elemosinis, vel alijs etiam pietatis operibus, atque idem optimam pœnitentiam esse tantum nouam vitam; anathema sit.

C A N O N X I V.

f *sup. c. 11.*

Si quis dixerit, satisfactiones, quibus pœnitentes per Christum Iesum peccata redimunt, non esse cultus Dei, sed traditiones hominum, doctrinam de gratia, & verum Dei cultum, atque ipsum beneficium mortis Christi obsecrantes; anathema sit.

g *sup. c. 11. c. 12.*
c. 11. in fi. de pœnit.

C A N O N X V.

Si quis dixerit, Claves Ecclesiæ esse gatas tantum ad sol-

ad solvendum, non etiam ad ligandum, & propterea sacerdotibus, dum imponunt pœnas confitentibus, agere contra finem Clavium & contra institutionem Christi, & fictionem esse, quod virtute Clavium, sublata pœna æterna, pœna temporalis plerumque exoluenda remaneat; anathema sit.

REMISSIONES.

CANONI. [*Quoties post Baptismum in peccata labuntur.*] Quod Sacramentum Pœnitentiæ necessarium sit solum his, qui peccaverunt mortaliter, si modo commode, & tempore debito recipere possint, etiam si contritione cum voto Sacramenti peccata elucrint, resoluit Sayr. de Sacram. in genere li. 6. c. 4. q. 1. vers. Pœnitentiæ.

CANON II. Vide Bald. Junium super opera controuers. Bellar. p. 2. li. 5. c. 1. post princip.

Secundam post naufragium tabulam appellari, &c. Vide P. Henrici li. 1. c. 4. §. 1. in medio, Sayr. in Clavi Reg. li. 10. c. 4. num. 1.

CANON III. Vide Sot. in 4. dist. 18. q. 2. art. 1. col. mihi 20. P. Ægid. de Sacram. tom. 2. disp. 4. dub. 2. nu. 16. P. Valquez in 3. p. D. Thomæ tom. 2. qu. 135. n. 29.

CANON IV. [*Quasi materiam.*] Vide Sot. in 47. dist. 1. qu. 1. art. 2. col. 2.

Satisfactionem. Vide Nauar. in comment. de Iubilæo, & pœnit. notab. 15. n. 2.

CANON V. [*Ponderando.*] Vide Host. in sum. de pœnit. col. 34. Nauar. in commen. de Iubilæo, not. 19. ad fin.

CANON VI. Vide Doctores supra citatos ad cap. 1.

CANON VII. [*Omnia, & singula peccata.*] Vide Nauar. conf. 7. de pœnit. Petr. Ledesm. in sum. p. 1. tract. de Pœnitent. c. 17. concl. 1.

Et circumstantias, quæ peccati speciem mutant. Vide Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo Circumstantiæ pag. 97. Guttier. Canon. li. 1. cap. 31. P. Azor. in tit. Moral. p. 1. lib. 2. c. 4. col. 89.

CANON VIII. Vide P. Soar. tom. 4. disput. 21. sect. 3. nu. 5. & 6. P. Valen. q. 11. puncto 1. in fine, P. Ægid. de Sacram. & censur. tom. 2. disput. 6. num. 1. cum sequentib. Petr. Ledesm. in sum. p. 1. tractat. de Pœnitent. cap. 8. titul. de la necesidad del precepto de la Iglesia, concl. 2.

CANON IX. Vide Sot. in 4. dist. 14. q. 1. art. 3. Nauar. in Man. c. 4. nu. 7. Vicad. in Sacram. c. 1. q. 2. cum seqq. P. Valer. Reginal. in praxi fori pœnit. li. 1. nu. 138.

CANON X. Vide P. Ægid. de Sacram. tom. 2. disp. 8. à princip. P. Valer. Reginal. in praxi fori pœnit. lib. 1. c. 1.

a CANON XI. *Quoad externam politionem.*] Quoad forum exte-
rius intelligunt P. Henric. in sum. p. i. li. 6. c. 14. in princip. P. Paul. Co-
mitol. resp. Moral. li. 1. q. 25. n. 10.

a CANON XII. Vide Bellarm. tom. 2. controuers. lib. 4. de Pœnit.
P. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. li. 7. nu. 2. & n. 95.

a CANON XIII. Vide Sayr. de Sacram. in genere li. 2. c. 2. q. 9. ar. 3.
verf. Quo supposito, P. Soar. tom. 4. disp. 37. lect. 1. Valent. disp. 7. q.
14. punct. 2. Bellarm. li. 4. de Pœnit. c. 3. cum sequentibus.

a CANON XV. Vide Nauar. in Manual. c. 26. nu. 20. cum seqq. &
in c. contrarium, de Pœnit. dist. 5. num. 18. P. Ægid. de Sacram. tom. 2.
disp. 10. nu. 62.

DE SACRAMENTO EXTREMÆ
Vnctionis.

CANON I.

a *supr. de hoc
sacramēto in
prin. & c. 1.
b* Mar. 6.
lac. 5.

a Si quis dixerit, extremam Vnctionem non esse verè &
proprie Sacramentum, à *a* Christo Domino nostro insti-
tutum, & à *b* B. Iacobo Apostolo promulgatum, sed ri-
tum tantum acceptum à Patribus, aut figmentum huma-
num: anathema sit.

CANON II.

c *supr. c. 2. de
hoc Sacram.*

Si quis dixerit, sacram infirmorum & Vnctionem non
conferre gratiam, nec remittere peccata, nec alleuiare in-
firmos, sed iam cessasse, quasi olim tantum fuerit gratia
curationum; anathema sit.

CANON III.

d *supr. c. ult.
Concil. Cabi-
lon. c. 28.
c* *lac. 5.*

Si quis dixerit, de extremæ Vnctionis ritum & vltim-
quem obseruat sancta Romana Ecclesia, repugnare sen-
tentia B. Iacobi Apostoli, ideoque eum mutandum,
postque à Christianis absque peccato contemni; ana-
thema sit.

CANON IV.

f *d. c. ult.
lac. 5.*

Si quis dixerit, *f* Presbyteros Ecclesiæ, quos B. Iacobus
adducendo esse ad infirmum inungendum hortatur, non
esse sacerdotes ab Episcopo ordinatos, sed arate sententia
in quavis communitate; ob idque proprium extremæ Vn-
ctionis ministrum non esse solum sacerdotem; anathe-
ma sit.

REMIS-